

[Finansministeren.]

gen. Det gaar ud paa at ophæve den Formueskattenedsættelse, som blev vedtaget i 1927, og det er vistnok en almindelig Mening i Landet, at denne Nedsættelse virker ganske tilfældigt og urimeligt. Her er Forslag om at fremskaffe dels ved Formueskattens Tilbageføren til de gamle Satser en 7—8 Mill. Kr. og dels ved at føre Aktieselskabsskattens Satser tilbage til de gamle Beløb et Par Millioner Kroner maaske, altsaa Summer, der kan blive op imod en halv Snes Millioner Kroner. Og jeg skal erklære, at jeg for mit Vedkommende og Regeringen er villig til, hvis disse Penge tilvejebringes ved, at man ophæver disse efter min Mening uretfærdige Skattebegunstigelser, da at lade dem gaa over til en Fond, hvoraf der kan ydes Hjælp til Kommunerne. Der kunde maaske ogsaa være andre Omraader, hvor det var muligt at frembringe Midler ved Lovforanstaltninger eller andre Beparelser, som man vilde finde rimelige, saaledes at der kunde tilvejebringes virkelig betydelige Beløb, hvorved man kunde komme Kommunerne til Hjælp. Hvis Rigsdagen har Villie dertil, tror jeg, det vil være muligt at finde Fordelingsregler — ikke de Regler, der her er foreslaaet om, at man skal give Refusion for Aldersrenten, men andre og bedre Regler, Regler, som virkelig gav det bedste Resultat, idet de gav Hjælpen til de Kommuner, der særlig trængte, eller i hvert Fald gav mindre til de velhavende Kommuner, som ikke trænger særlig til Hjælp.

Jeg haaber, det skal være muligt at faa drejet Sagen om i dette Spor, og hvis der kunde opnaas Enighed herom, kunde det konservative Folkeparti, som har fremsat dette Lovforslag, gerne sige, at det havde brudt Isen ved at stille sit Forslag, der maaske ikke lige ramte, som det skulde, men som dog havde aabnet Vejen for den Diskussion og for de Overvejelser, der skulde til, for at man kunde naa det Resultat, som jeg gaar ud fra er tilsigtet, nemlig at komme Kommunerne til Hjælp og da navnlig komme de Kommuner til Hjælp, der lider mest under den vanskelige økonomiske Situation.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. C. D. Petersen): Den højtærede Finansminister bad mig tilgive, at han ikke

behandlede de to Forslag om Afdragene saa særlig indgaaende. Dette tilgiver jeg naturligvis gerne med den af Ministeren angivne Motivering, og jeg vilde egentlig mene, at det vilde være rigtigt, at disse to Forslag blev henvist til Behandling i det Udvalg, der allerede er nedsat om Ministerens Forslag.

Angaaende Kriseforslaget udtalte den højtærede Minister, at han ikke havde Indtryk af, at vi fra konservativ Side havde søgt længe efter Forslaget, men havde taget det, som man nu først faldt over, om jeg saa maa sige. Jeg ved ikke, hvad der berettiger Ministeren til at antage, at vi ikke har søgt længe efter Forslaget. Jeg maa have Lov til at tro, at den højtærede Regering ogsaa søger efter Midler til Hjælp overfor Landbrugskrisen. Regeringen har ikke fundet noget Middel endnu. Vi har altsaa fundet eet; efter moden Overvejelse mener vi, at dette er et Forslag, som vi er berettigede til at fremsætte, og derfor beklager jeg, at den højtærede Minister karakteriserede det som et daarligt, ja et ubegrundet Forslag.

Den højtærede Minister sagde yderligere, at det brød med de Principper, der er gældende for Beskatning af fast Ejendom siden 1903, men Ministeren føjede straks derefter til, at under Krigen forhøjede man Ejendomsskyldsatserne. Det vil altsaa sige, at under ekstraordinære Forhold, under Krig, kunde man godt ændre den første Ejendomsbeskatning, som Ministeren mente maatte være nedfældet paa Ejendommene og saaledes havde øvet sin Virkning paa de Priser, hvortil Ejendommene har været omsat i det paagældende Tidsrum. Den højtærede Minister indvendte altsaa ikke noget imod, at man under Krigen brød disse Principper, at Ejendomsbeskatningen skulde være en fast Afgift af Ejendommen, at den skulde virke saaledes, at man kunde beregne den ved Omsætningen af Ejendommene. Men den højtærede Minister mente derimod, at man brød dette Princip, hvis man nu foretog en Eftergivelse af de faste Ejendomsskatte i et enkelt Aar. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om nærmere at motivere, hvorledes han kan finde noget som helst Grundlag for en Ændring i Ejendommenes Værdi derved, at man fastsætter en Fritagelse for Ejen-